

Eit lite frø: Historia om Wangari Maathai
Eit lite frø: Historia om Wangari Maathai

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Eit lite frø: Historia om Wangari Maathai /
Eit lite frø: Historia om Wangari Maathai

Skrevet av: Nicola Rijdsdijk

Illustrert av: Maya Marshak

Oversatt av: Finn Stranger-Johannessen (nb),

Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad

Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

(uten bilder)

|| nivå 3

🗨 bokmål / nynorsk

📖 Finn Stranger-Johannessen

🎨 Maya Marshak

✍ Nicola Rijdsdijk

I en landsby ved foten av Mount Kenya i Øst-Afrika arbeidet en liten jente sammen med moren sin på åkeren. Wangari het hun.

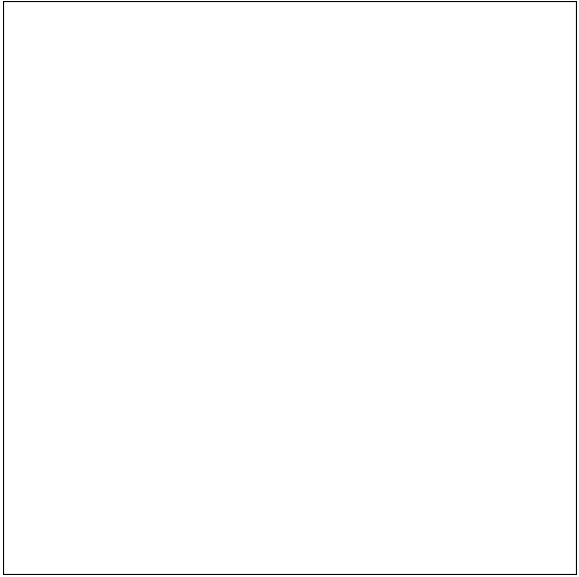
...

I ein landsby ved foten av Mount Kenya i Aust-Afrika arbeidde ei lita jente saman med mor si på åkeren. Wangari heitte ho.

Wangari var glad i å vera ute. Familien hadde ein kjøkkenhage. Der vende ho grønnsaksdagen med macheten sin. Ho stakk små frø ned i den varme jorda.

...

Wangari var glad i å være ute. Familien hadde en kjøkkenhage. Der vendte hun grønnsaksbedet med macheten sin. Hun stakk små frø ned i den varme jorda.

Hun syntes den beste tiden på dagen var rett etter solnedgang. Når det ble for mørkt til å se plantene, visste hun at det var på tide å gå hjem. Hun gikk langs smale stier på markene og over bekker på sin vei.

...

Ho syntest den beste tida på dagen var rett etter solnedgang. Når det vart for mørkt til å sjå plantene, visste ho at det var på tide å gå heim. Ho gjekk langs smale stiar på markene og over bekkar på veggen sin.

Wangari døde i 2011, men vi kan tenke på henne hver gang vi ser et vakkert tre.

...

Wangari døydde i 2011, men vi kan tenkja på henne kvar gong vi ser eit vent tre.

Wangari var en flink jente og ville gjerne begynne på skolen. Men moren og faren ville at hun skulle være hjemme og hjelpe til. Da hun ble syv år, overtalte storebroren mor og far til å la henne få gå på skolen.

...

Wangari var ei flink jente og ville gjerne byrja på skulen. Men mora og faren ville at ho skulle vera heime og hjelpa til. Då ho vart sju år, overtalte storebroren mor og far til å la henne få gå på skulen.

Wangari hadde arbeidd hardt. Folk over hele verden la merke til det og de ga henne en berømt pris. Den kalles Nobels fredspris. Hun ble den første afrikanske kvinnen som fikk den.

...

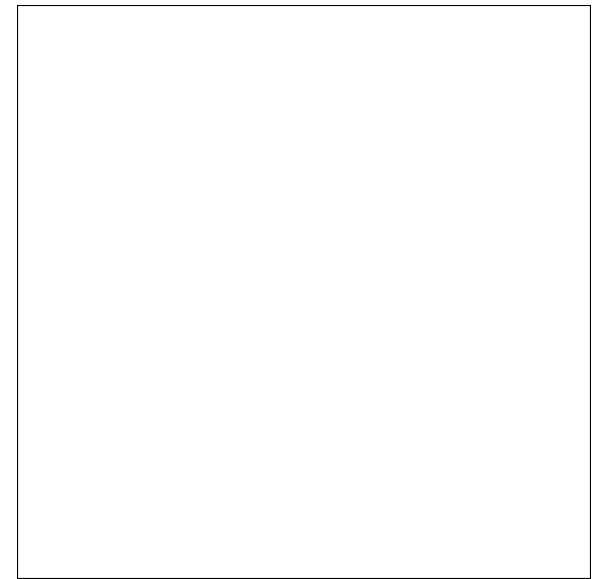
Wangari hadde arbeidd hardt. Folk over heile verda la merke til det og dei gav henne ein berømt pris. Han vart kalla Nobels fredspris. Ho vart den første afrikanske kvinna som fekk han.

Hun likte å lære! Wangari lærte mer og mer for hver bok hun leste. Hun ble så flink på skolen at hun ble invitert til å studere i USA. Wangari ble så glad! Hun ville lære mer om verden.

...

Ho likte å læra! Wangari lærde meir og meir for kvar bok ho las. Ho vart så flink på skulen at ho vart invitert til å studera i USA. Wangari vart så glad! Ho ville læra meir om verda.

Tiden gikk og de nye trærne vokste og ble til skog, og det kom vann i elvene igjen. Historien om Wangari spredte seg over hele Afrika. I dag er det millioner av trær som har vokst opp fra Wangaris frø.

...

Tida gjekk og dei nye trea voks og vart til skog, og det kom vatn i elvene igjen. Historia om Wangari spreidde seg over heile Afrika. I dag er det millionar av tre som har vakse opp frå Wangaris frø.

Wangari lærte mye nytt på det amerikanske

universitetet. Hun studerte planter og hvordan de

vokser. Og husket hvordan hun hadde vokst opp selv: i

leker og spill med brødrene sine i Kenyas vakre skoger.

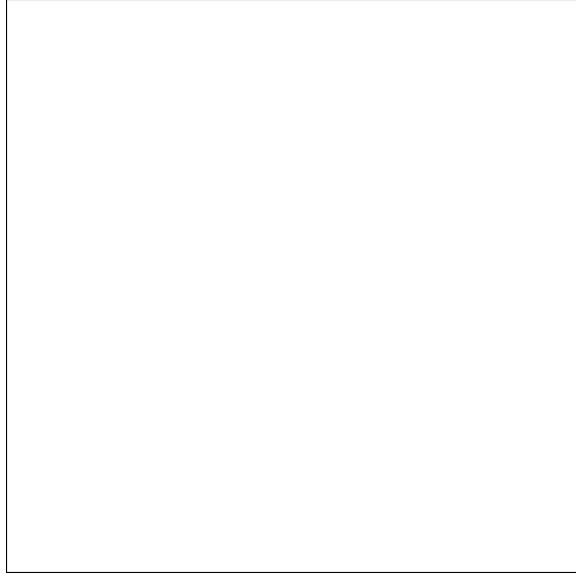
...

Wangari lærde mykje nytt på det amerikanske

universitetet. Ho studerte planter og korleis dei veks. Og

hugsa korleis ho hadde vakse opp sjølv: i leiker og spel

med brørne sine i Kenyas vene skogar.

Wangari visste råd. Hun lærte kvinnene å plante trær ved

å så frø i jorda. Kvinnene solgte trærne og brukte

pengene til beste for familien sin. De ble veldig glade.

Wangari hadde fått dem til å føle seg sterke og mektige.

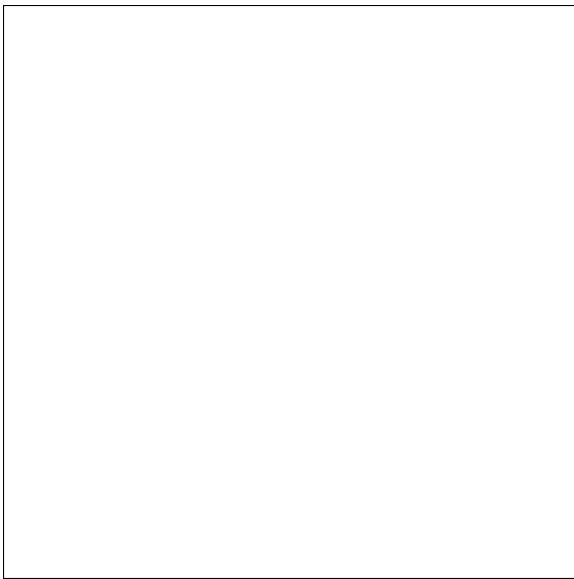
...

Wangari visste råd. Ho lærde kvinnene å planta tre ved å

så frø i jorda. Kvinnene selde trea og brukte pengane til

beste for familien sin. Dei vart veldig glade. Wangari

hadde fått dei til å føla seg sterke og mektige.

Hun skjønte hun var glad i folk fra Kenya jo mer hun lærte. Hun ville de skulle være glade og frie. Og jo mer hun lærte, desto mer husket hun hjemmet sitt i Afrika.

...

Ho skjønte ho var glad i folk frå Kenya jo meir ho lærde. Ho ville dei skulle vera glade og frie. Og jo meir ho lærde, desto meir hugsa ho heimen sin i Afrika.

Da hun var ferdig med å studere, dro hun tilbake til Kenya. Men landet hennes var forandret. Kjempestore bondegårder strakte seg utover i landet. Kvinnene hadde ikke ved til å tenne bål for å lage mat. Folk var fattige og barn sultet.

...

Då ho var ferdig med å studera, drog ho tilbake til Kenya. Men landet hennar var forandra. Kjempestore bondegardar strekte seg utover i landet. Kvinnene hadde ikkje ved til å tenna bål for å laga mat. Folk var fattige og born svalt.